

הלימוד בגליון ברחבי תבל
לזכות הילד
חיים בן רעלא חוה
יהא רעוא
שבזכות זיכוי רבבות
יקוים בו: רפאות תהי לשריך

גליון תתט"ו (שנה י"ז)

פרשת כי תצא תש"פ

מדוע נהגו לקדש אשה בטבעת ולא בכסף שהוא אחד מקניני אשה?

בפרשתן כי יקח איש אשה.

איאת במשנה קדושין ב' ע"מ א' האשה נקנית בשלש דרכים, נקנית בכסף בשטר ובביאה, בכסף בית שמאי אומרים בדינר ובשוה דינר, ובית הלל אומרים בפרוטה ובשוה פרוטה.

ובמאירי שם כתב דלכן הקדים המשנה את הכסף:

- א. מפני שהוא ראש המדברים בכל מקום.
- ב. שהכתוב הקדימו וכדכתיב כי יקח.

יש להקשות: מדוע בזמננו אין מקדשין אשה בכסף, הרי מבואר במשנה שזה הקנין הראשון דמהני לקידושי אשה.

הנה בבית שמואל אבן העזר סימן כ"ז ס"ק א' כתב לקמן סימן ל"א ס"ק ה' כתבתי דאין מקדשין לכתחלה במטבע.

ולקמן ל"א ס"ק ה' כתב וז"ל וכתב המרדכי דאין מקדשין במטבע והיינו מדרבנן אין מקדשין.

ובאבני מילואים סימן כ"ז תמה עליו: דבגמ' משמע דמקדשין במטבע דאיתא בגמ' י"ג א' בהאי דאמר כנסי סלע זה שאני חייב, וכן בגמ' קידושין נ"ב ונפסק בסימן כ"ח ס"ק ה' גבי האי דחטף זוזי מחבריה ואמר לאשה מקדשת לי, ולא אשתמיט בש"ס לומר מדרבנן אין מקדשין במטבע.

ומה שכתב הבית שמואל בשם המרדכי, המעיין במרדכי אינו נמצא שם, אך בהגהה כתוב שם במרדכי פ"ק דקידושין סימן תפ"ח ז"ל גרסינן בהזהב דעתא אצורתא וצורתא עבידי דבטלה עיין שם האיך מקדשים במטבע עכ"ל, ואינו אלא עיון דהיאך מקדשין במטבע דנימא נמי דעתא אצורתא ועביד דבטלה, וכבר כתבו לחלק בין תורת כסף לתורת חליפין, ולפי מ"ש רש"י דעתא אצורתא וה"ל כדבר שאינו מסויים והוא ממועט מדכתיב נעל עי"ש פרק הוהב מ"ה ב' וא"כ בתורת כסף שפיר מהני, ובנימוקי יוסף שם פ' הוהב כתב דבתורת חליפין רוצה בקיומו של דבר מש"ה כל דעביד דבטלה לא מהני אבל בקידושין אינו רוצה בקיומו של דבר ומש"ה מהני בתורת כסף בקידושין ובקרקע אפי' במטבע ע"ש אלא שקדושת ישראל לקדש בטבעת.

ובספר המקנה קונטרס אחרון סימן נ סעיף א' כתב בטעם הדבר שאין לקדש בכסף: היינו משום דבזמן הש"ס היו נוהגין לקדש בשעת שדוכין ולהמתין י"ב חודש עד הנשואין ושייך ביה הנאת פירות עד הנשואין, אבל בזמננו שהקדושין וחופה כאחד

איכא כמה טעמים באחרונים מדוע מקדשין דווקא בטבעת:

א. כדי שתתן אל לבה לעולם שהיא קנויה לאותו האיש ולא תזנה תחתיו ולא תמרוד בו ותתן לו יקר והוד לעולם כעבד לאדוניו, ובכן יהיה שבתם וקימתם בשלום לעולם ויתקיים הישוב ברצון האל שחפץ בו. ומהיות מיסוד המצוה מה שזכרתי, נהגו ישראל לקדש בטבעת להיות בידה תמיד למוכרת, כך כתב בספר החינוך מצוה תקנ"ב.

ב. משום דטבעת הוא דבר המחבר שני דברים כאחדת כמו שמצינו גבי קרשי המשכן שלכל שני קרשים היה טבעת מלמעלה לחברם יחד, וכן טבעת החושן והאפוד, לכך מקדשין גם כן בטבעת לרמז שע"י קידושין אלו יהיה חיבור איש ואשה, כך כתב בלקוטי מהר"ח התנהגות יום החופה.

ג. לפי שהטבעת היא עגולה ואין לה קץ וסוף, כך הברית בין האיש לאשה היא ברית עולם ואין לה סוף.

ד. ע"פ מ"ש רבינו האר"י ז"ל בשער טעמי המצות פרשת כי תצא דע"י הקדושין שהאדם מקדש לאשתו נמשך אליה חד רוחא מכח רוחו של בעל, והוא בבחי' אור מקיף מן רוחא דיליה, אח"כ בא עליה ביאה גמורה ויהיב בה חד רוחא בסוד אור פנימי בגווה מכח רוחא דיליה, ולכן צריך להקדים הקדושין דאין הרוח הפנימי נכנס בה עד שיכנס אור המקיף וכו' ולפ"ז בטבעת שהיא מקפת על האצבע יש בה רמז נכון לאור המקיף הניתן לה ע"י קדושין, ולכך הטבעת היא מצוה מן המובחר, כך כתב בן היודיע סוכה כ"ט ע"מ א', וכן בספרו בן איש חי שנה ראשונה פרשת שופטים.

וברמ"א אבן העזר הלכות קידושין סימן כ"ז סעיף א' כתב נוהגין לקדש בטבעת, ויש להם טעם בתיקוני הזוהר, וכן משמע מדברי הרא"ש פ"ק דקידושין שהיו מקדשין בטבעת, וכן מבואר באבודרהם ע"מ שני"ט וברוקח סימן שני"א.

האם יש חשש או ענין שלא למכור את הטבעת קידושין?

יש לחקור האם יש איזה ענין שלא למכור את הטבעת קידושין או דילמא אין שום ענין.

הנה בשו"ת מהר"ם מינץ סימן צ"ו כתב דמי שמכר טבעת קדושין הוי כאלו מכר מזלו, וכן אמרינן דהוי כאלו מבטל האהבה והברית שביניהם, וכהאי גוונא ירצו פי המונות, ואין דרך למכור כי אם מדוחק גדול.

גליון זה נודב ע"י ידידני
הרה"ג **יצחק זיגמן** שליט"א בית שמש
לכוס תנחומים
לכ"ק האדמו"ר משאץ בית שמש שליט"א
בהילקח ממנו אביו
הגה"צ משי"ם לילית כימים
הידוע בצדקותו ובהתמדתו
כ"ק מרן האדמו"ר משאץ מונטריאל זצ"ל
יהא רעוא שבזכות מעשיו הכבירים
להרבות תורה וחינוך וחסידות בישראל
ינחם בנחמת ציון וירושלים
ואך ששון ושמחה ישמע באהלו

גליון זה נודב
ע"י ידידני
הגאון **יואל דוד שפיגעל** שליט"א
רב קהילת וראש ישיבת נצח ישראל
לעילוי נשמת אמו האשה החשובה
מרת **נחמא רעלא** בת הרב **ישראל** ע"ה
נפטרה י' אלול
ת.נ.צ.ב.ה.

גליון זה נודב ע"י ידידני
הרבני הנגיד הנכבד
הרב **דוד הכהן וואלף** שליט"א
בארא פארק
לעילוי נשמת אביו
הרב **ראובן** בן הרב **יעקב זאב ואלף** ז"ל
נלב"ע י"ד אלול תש"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

בפרשתן כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלהיך בידך ושבת שבי.

הנה בחז"ל והמפרשים דרשוהו על מלחמת היצה"ר, וכתב החיד"א בספרו פני דוד דכוונת הפסוק ע"פ מה שאמרו חז"ל אלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו לא יכול לו, אבל מ"מ צריך אתערותא מלתתא לגמור בלבו לשוב בתשובה, ובוחן לבות וכליות אלהים כאשר הוא היודע שזה רוצה לשוב תכף ישלח עזרו מקודש, ועם כל זה שהכל ממנו יתברך כי אין בנו כח עם היצה"ר בלתי עזרתו, הוא ברחמי מעלה עליו כאלו האדם הוא עשה בכחו וקובע לו שכר, וזה כוונת הפסוק כי תצא למלחמה דהיינו באמת יצאת לישע תשועת נפשך מיד שונא אז תכף ונתנו ה' אלהיך בידך בי הוא הנותן לך כח לעשות ולהתגבר ולכוף היצה"ר, ועם כל זה שהכל מאתו יתברך מעלה עליך ושבת שביו כאלו אתה שבת שבי.

ועוד כתב החיד"א לפרשי: ע"פ מה דאיתא בגמ' חגיגה ט"ו שיצאת בת קול שובו בנים שובבים חוץ מאחר וכו' וכתב בשו"ת מהרי"מ חלק ב' אור"ח סימן ח' דטעה אחר דעם כל זה היה לו לשוב, וכמו שכתבו המפרשים בכוונת הגמ' פסחים פ"ו ע"מ ב' כל מה שיאמר לך בעל הבית עשה חוץ מצא, וכן כתב הרב הקדוש בס' ראשית חכמה, דבעל הבית היינו הקדוש ברוך הוא, כל מה שאומר לך בעה"ב של העולם מהמצות עשה חוץ מצא, שאם יאמר לך צא מביתי ואל תכנס כענין אלישע אחר אל תשמע לו, אלא תכנס בתשובה, כי זה חשקו של הקדוש ברוך הוא, אלא שמטעה אותך, ושמעתי בשם גדול הדור מהר"ח יצחקי זלה"ה שהיה אומר דגם הבת קול לא מעיט שלא ישוב אחר, רק כונת הב"ק שכביכול הוא מבקש לפושעים שישובו ואומר שובו בנים שובבים, חוץ מאחר שאינו מבקש ממנו שישוב. אך אם שב מעצמו ודאי הוא מקובל עכ"ל וכן כתב הרב של"ה דף צ"ח בהגה"ה וזה רמז כי תצא למלחמה תצא מעצמך שבאת במדרגה שאין הקדוש ברוך הוא קורא לך כשאר פושעים ומאליך תצא, עם כל זה ונתנו ה"א כי אין דבר עומד בפני התשובה.

מעדני אשר: נראה לומר דבר נפלא מה שאמרתי בסעודה שלישית בפרשת שופטים למאות בחורים בני חז"ל מרחבי תבל דחסידי בעלזא בירוחם בכוונת הפסוק "ונתנו ה' אלהיך בידך" ע"פ מה שכתב בכתב סופר על עניני תשובה בסוף הספר על התורה ע"מ תש"א על הפסוק שובה ישראל עד ה' דכבר התעוררו חז"ל דהויא ליה למימר אל ה' ודרשו חז"ל יומא פ"ו שגדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד, ונתבאר במפרשים דהיינו מדכתיב עד ולא כתיב אל, ונראה לי הכוונה כי בודאי אי אפשר לשוב אל ה' ממש רק בעזר אלקי, אבל הנביא הזהיר אותנו שנעשה מה שעלינו ומה שבכחינו לעשות עד שאין בידנו רק ביד ה' לעזור, והיינו שובה עד ה', כל מה שבכחך עד ה' ואז ה' ישלים התשובה וימלא החסר מכחינו ויחזירנו בתשובה שלימה לפניו, ע"כ, ולפי זה זה הכוונה מתי הקב"ה יעזור לך שתנצח במלחמת היצר עד שתעשה כל מה שבידך לעשות כדי לנצח את היצר ולא לומר שהקב"ה יעשה את הכל בשבילך.

בפרשתן כ"ב ז' שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך.

הנה בכתב סופר בפרשתן כתב מוסר השכל בדרך רמז, שלא יהיה רך בטבע כאם אלא ייסר בנו כאשר ייסר איש את בנו, והיינו שלח תשלח את האם, שלא תבקש היא רחמים שלא להכותו או שהוא יהיה רחמני על בניו כאם, אלא תשלח מדת האם, ואת הבנים תקח לך תחת השגחתך בן אצל אביו לחנכו.

והחיד"א בספרו פני דוד דברים פרשת כי תצא אות ט' על הפסוק בפרשתן לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת ה' אלהיך כל עושה אלה הביא מה שכתב הרב של"ה במוסריו משם הר' מהר"ר מנחם הבבלי רמז שאין ראוי בענין יראת ה' שילבש הגבר חולשת האשה ולמשוך ידו מלהתרשל מפני רכות הלב עכ"ל.

וכן מבואר במשלי י"ג כ"ד חושך שבטו שונא בנו, ואוהבו שחרו מוסר. והיינו, שהנמנע מלהכות את בנו כלל, סוף שיראהו יוצא לתרבות רעה ר"ל, והאוהבו מייסרו בשחרית ימיו דהיינו בילדותו.

וכן איתא במסכת שמחות פרק ב' מ"ד שאל יראה אדם לתינוק באוזנו אלא מלקהו מיד או ישתוק, ומעשה בילד שברח מבית הספר והראה לו אביו באוזנו ונתיירא מאביו והלך ואיבד את עצמו, והיינו, שלא יפחידו שיכהו כדרך שמושכין את התינוקות באוזניהם. והובא בהגהות רבי עקיבא איגר כאן.

וכן כתב בראשית חכמה פרק גידול בנים אות ט' שלעולם ישתדל אדם לרצות את בנו בקטנותו, ואם יחסוך את שבטו מלרדות את בנו בקטנותו, הרי זה שונא את בנו אבל אוהבו שיחרו מוסר כלשון הפסוק.

ובשו"ת שבט הלוי חלק י"א סימן רע"ח נשאל על הכאת הילדים בחינוכם בזמנינו אנו, ואם הדורות נשתנו בזה, וכאלו הפסוק חושך שבטו שונא בנו משלי י"ג - כ"ד לא נאמר בזמנינו.

ומסיק: לידי פשוט דכל הדברים הנאמרים ברו"ק ובנבואה הם נצחים, כן גם כלל זה דחושך שבטו שונא בנו, ובמלבי"ם שם כתב לנכון, דמי שהוא חושך שבטו מבנו, הוא מטעם שיש לו עגוגעים על בנו והוא שונא שלו דבן חכם מוסר אב, וזה מראה שהמייתו על בנו שאינו יכול לראותו בצערו אצלו יותר מתועלת מבנו, וא"כ אוהב עצמו ולא את בנו, אמנם חז"ל הגדירו ענין ההכאה לבניו ולתלמידיו כמבואר בשו"ע יו"ד שאסור לו להכות מכות אחרי מוסר ואויב, אלא באופן קל, והיינו שירגיש הבן שמפני תועלתו מקבל הכאות האלה, וזה ודאי מצוה לדורות, וחז"ל הוציאו מזה רק מכה בנו הגדול דאסור מפני לפני עור לא תתן מכשול, ומי לנו גדול מאבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב דאיתא במדרש רבה ריש פרשת שמות, דישמעאל ועשיו שיצאו לתרבות רעה היה מפני שאברהם ויצחק קיים בהם חושך שבטו שונא בנו יעשה, ולאפוקי יעקב דקאמר במ"ר שם דרידה את בניו ועי"ז זכה שכולם היו צדיקים.

השנה כשיהיה לך בבית מענה ברור לכל שאלה כל החגים שלך ייראו אחרת

הספר החדש ויצירת המופת

ל'בוש מרדכי

פסקי הלכה והכרעות למעשה על סדר מועדי השנה.

במשנתם של גדולי הפוסקים וגדולי ההוראה, בדגש על שאלות אקטואליות הנוגעות לכל בית בישראל. כתובים בשפה ברורה השווה לכל נפש.

מאת הרה"ג רבי מרדכי שווארץ שליט"א טו"ן בעיריית בני ברק

הביאו ברכה לתוך ביתכם.

המכה ראשית: המפתח הספר 03-6765382 | למיטרים נוספים 03-6765382-15111

ומסיים בפירוש נפלא ויסוד בחינוך: רגיל אני לפרש חושך שבטו שונא בנו, ואוהבו שחרו מוסר, דהויא ליה דבר והפוכו חושך שבטו שונא בנו ואוהבו מכהו ורודהו בשבט, אבל לענ"ד הכוונה, דחושך שבטו מי שחושך שבטו לגמרי בסדר חינוך הבנים שלו, שונא בנו דעל הבנים לדעת שגם קבלת עונש ע"י שבט מדרכי החינוך, אבל אב האוהב האמיתי לא משתמש בדרך זה רק לפעמים רחוקה, והוא מנסה דרך ישר ואוהבו שחרו מוסר, מוסר דברים שיצאים מלב אב אוהב, ובודאי נכנסים ללב בן אוהב.

מערכת "קול המעדנים"

ניתן לשמוע שיעורי המעדני אשר בהלכה ואגדה שנאמרו בקהלות הקודש בארץ ובחז"ל

במספר **079-5702714**

וכן קול הלשון

ישיר 073-2951280

ניתן כבר לשמוע

שיחה הכנה למאות בחורים מרחבי תבל דחסידי בעלזא בעיר ירוחם בענין איך ממליכים את הקב"ה שיחת התעוררות בזהירות בכבוד חבריו תלמוד תורה בעלזא בית שמש חובת הודאה על כל נשימה ונשימה בסוף השנה ובפרט השנה לרבנות עמך בית ישראל במרחב הקולי

איתא בגמ' ב"מ ל' ע"מ ב' לגבי מה הגדר של זקן ואינה לפי כבודו שאינה חייב להשיב אבידה, אמר רבא כל שבשלו מחזיר, בשל חבירו נמי מחזיר, וכל שבשלו פורק וטוען בשל חבירו נמי פורק וטוען.

יש לחקור האם בכל פעם שבשלו לא היה מחזיר בשל חבירו נמי אינו חייב להחזיר או דילמא זה רק כשהסיבה שאינו מחזיר היא מחמת העדר כבוד אינו מחזיר ולא כשהסיבה היא מחמת טירחא וכבוד.

הנה בשולחן ערוך הרב חושן משפט הלכות מציאה ופקדון סעיף ל"ו, ל"ז מי שאינו חשוב בעיני הבריות רק שמגביה דעתו ומחשב את עצמו ומתבייש בזה מהבריות ובעיניהם אין זו חרפה לו הרי זה חייב מן הדין להחזירם אף על פי שאילו היה שלו לא היה מחזירם לעצמו, ואין צריך לומר אם לא היה מחזירם לעצמו מחמת הטורח שלא היה הפץ לטרוח לישא אותם לביתו הואיל והם כלים פחותים ודמיהם מועטים ולא מפני שאינם לפי כבודו שהוא חייב מן הדין לטרוח בהם עד שיגיעו לרשות הבעלים כי בשלו הוא רשאי לוותר על ממונו מפני טורח גופו ולא בשל חבירו שהתורה לא חסה אלא על כבוד הבריות ולא על טורח הגוף אפילו טורח מרובה מאד על שוה פרוטה אחת.

יש להקשות: מהא דאמרין בגמ' סנהדרין ע"ג עמוד א' מנין לרואה את חברו שהוא טובע בנהר או חיה גוררתו או לסטין באין עליו שהוא חייב להצילו תלמוד לומר לא תעמד על דם רעך, ומקשה בגמ' והא מהכא נפקא, מהתם נפקא, אבדת גופו מניין תלמוד לומר והשבתו לו, ומתוך הגמ' אי מהתם הוה אמינא הני מילי בנפשיה, יש לו חיוב להשיב, אבל מיטרח ומיגר אגורי אימא לא, קא משמע לן, חזינן להדיא שמהשבותו לו אין חיוב טירחא, א"כ איך כתב בש"ע הרב שחייב להשיב אף דהויא טירחא, כך מקשה בספר עקבי חיים.

יש לתרץ: דאין כוונת הגמ' על טירחא בפני עצמו דזה בודאי חייב, רק לטרוח ולשכור פועלים על זה אין חיוב.

והנה בהר צבי בפרשתן הקשה קושיא נפלאה: על הא דאיתא במשנה גיטין מ"ח ע"מ ב' המוצא מציאה לא ישבע מפני תיקון העולם, דקשה למה ימנע מלקיים מצות השבת אבידה, הרי ליכא איסורא להשבע על האמת, ואיך יבטל מצות עשה דהשבת אבידה ויעבור בלאו של לא יוכל להתעלם.

ותירץ: ע"פ מה דאמרין בגמ' ב"מ ל' ע"מ ב' כל שבשלו מחזיר בשל חבירו מחזיר, לפי זה אדם שדרכו לוותר על שלו ולא להישבע שבועת אמת מותר לו להימנע מליהשבע אבידת חבירו, חזינן דאף בדבר שאינו מחמת העדר כבוד אמרינן כל שבשלו אינו מחזיר בשל חבירו אינו מחזיר.

ובספרי מעדני אשר חלק ג' פרשת כי תצא הבאתי דעת הגרש"ז אורבאך זצ"ל שהמוצא כסף בשבת אע"ג שיש בו סימן אינו חייב להחזיר, דקימ"ל כל שבשלו אינו מחזיר בחבירו אינו חייב להחזיר, וכיון דמוקצה אינו מחזיר בשלו, גם בשל חבירו אינו צריך להחזיר, ע"ש עוד כמה טעמים מדוע אינו צריך להחזיר.

האם בזמן הזה כיבוד אביו הוא לפני כיבוד רבו?

איתא במשנה בבא מציאה ל"ג עמוד א' אבדת אביו ואבדת רבו, של רבו קודמת, שאביו הביאו לעולם הזה ורבו שלמדו חכמה מביאו לחיי העולם הבא, ואם אביו חכם של אביו קודמת.

הנה בשו"ת דברי יציב יורה דעה סימן קל"א העיר דלפי מה שכתבו בהרבה פוסקים שבזמננו אין דין תלמיד חכם, א"כ לא נאמר בזמנינו שאבידת רבו קודמת, דהוי ספק וודאי, ובאמת לפלא על הנושאי כלים והפוסקים שלא עוררו בזה, מהך דאין דין ת"ח בזמן הזה שזה נוגע לכיבוד אב דאורייתא בהפסד ממונו, ואביו ודאי חייב בכבודו ואילו רבו עכ"פ מידי ספקא לא יצאנו.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן

משיב כהלכה שינון וידיעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משו"ע ומשנה ברורה

א] חידה. היכי תמצי שגירש אשתו ונשאת לאחר ומותר לו להחזירה (לא היה תנאי בקידושין)?

ב] חידה. איזה אדומי מותר לתעב?

ג] חידה. היכי תמצי שאדם נושא מצרית (לא מדור שלישי ואילך) ואינו עובר על העשה של דור שלישי ולא ראשון ושני?

ד] חידה. היכי תמצי שאדם קידש אשת איש ואעפ"כ תפסי קידושין (והקידושין הראשונים לא היו בתנאי ולא בלאחר ל' וכיו"ב) שני היכי תמצי?

ה] חידה. מצות נקי יהיה לביתו שנה אחת האם בשנת העיבור הוי י"ג חודש?

ו] חידה. מי היה בן של יפת תאר (לא מצאצאי דוד)?

ז] חידה. היכי תמצי שאדם רואה אבידת רבו ואבידה של אדם אחר (לא אביו) וצריך להקדים את האבידה של האדם השני?

ח] חידה. היכי תמצי אדם בר חיובא שמוזהר על עבירה ואעפ"כ אינו לוקה ואף אם עבר במזיד (לחד מ"ד)?

ט] חידה. היכי תמצי גט שנכתב לשמה ע"י ישראל וכתוב בגט כל מה שצריך ואעפ"כ הגט פסול (לחלק מהפוסקים)?

י] חידה. היכי תמצי שתופסים קידושין בא"א?

כללי השתתפות

- כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
- כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכויו בהגרלה.
- כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה יידקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
- ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
- שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקלד במייל כי כך זה ייכנס בעזה"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ה תשפ"א

שמות הזוכים לחודשיים האחרונים יפורסמו שבוע הבא אי"ה

תגובות אפשר לשלוח עד יום ב' בערב

להרב אשר אנשיל שורץ שליט"א רח' תכלת מרדכי 4/15 רמת בית שמש
לברורים בכל ענייני המערכת, בטל: 053-3166560
מייל: m0533166560@gmail.com
פקס: 077-4448278

